

Resolució 910/2023, de 5 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 810/2023

Administració reclamada: Departament de la Presidència. Secretaria d'Administració i Funció Pública. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Els noms dels delegats sindicals de les principals formacions sindicals del Personal d'Administració i Tècnic Laboral.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Un persona interessada sol·licita els noms dels delegats sindicals de les principals formacions sindicals del Personal d'Administració i Tècnic Laboral. La SAFP inadmet la sol·licitud al·legant que la informació sol·licitada no és informació pública i que no està en el seu poder. En relació amb el cas que ens ocupa, és del tot inconcebible i inversemblant, tant des punt de vista jurídic, com des del punt de vista de la gestió pública del personal al servei de l'Administració, que la SAFP no disposi o no estigui en disposició de poder subministrar la informació sol·licitada per la persona reclamant, atesa l'obligació imposada per la DA 15a de l'EBEP de disposar d'un registre d'òrgans de representació del personal on s'han d'inscriure, almenys, i entre d'altres extrems, els delegats sindicals.

Paraules clau: Departament de la Presidència. Secretaria d'Administració i Funció Pública. Interessat. Sense límits. Delegats sindicals. Reclamació contra inadmissió. Estimació.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 24 d'agost de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 810/2023, presentada per una persona interessada contra la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de la Presidència en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 11 de juliol de 2023 la persona reclamant va presentar la sol·licitud d'accés a la informació pública amb codi de tràmit Q06HTPCBK, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014, del 29 de desembre). La informació sol·licitada és la següent: "En relació al dret de participació i representació dels funcionaris públics recollit al Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, estic interessada en conèixer els noms dels delegats sindicals de les

principals formacions sindicals del PERSONAL ADMINISTRACIÓ I TÈCNIC I LABORAL (307 de CCOO, 86 de CSIF, 222 de IAC, 103 de I-CSC, 385 d'UGT).”

3. La Reclamació presentada el 24 d'agost de 2023 indica que l'Administració ha inadmet la sol·licitud d'accés esmentada.
4. El 6 de setembre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 7 de setembre la GAIP comunica la Reclamació a la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de la Presidència i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. En data 3 d'octubre la GAIP reitera la petició d'informe esmentada a l'antecedent anterior per a que es faci aquest lliurament de forma immediata.
7. En data 4 d'octubre la SAFP fa arribar l'informe requerit amb el contingut següent: “Informe sobre la Reclamació presentada per XXXX contra la Resolució de 10 d'agost de 2023 de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, per la qual no s'admet la sol·licitud d'accés a la informació pública amb codi de tràmit Q06HTPCBK (SAIP 6753). “Consideracions: És una tasca d'elaboració complexa. En la reclamació la persona recurrent al·lega que la informació existeix, ja que cada 4 anys es trien als delegats sindicals per representar els treballadors. En la resolució de 10 d'agost de 2023 no s'admet la sol·licitud per ser un supòsit recollit en l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en remissió a l'article 53, atès que el que se sol·licita no es troba en poder de l'administració, ja que els delegats sindicals no formen part dels càrrecs de l'administració ni de càrrecs sindicals electes. Aquesta administració, com a conseqüència de la revisió de la informació reclamada per la persona sol·licitant davant la GAIP, considera incorrecte l'article i justificació emparats per no admetre la sol·licitud en la resolució emesa. Així doncs, concorre la causa recollida en l'article 29.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, per resultar una tasca complexa d'elaboració, en no trobar-se recollida la informació en un únic mitjà informàtic, la qual cosa requereix d'un anàlisi i elaboració per poder donar resposta a tot el que s'ha sol·licitat. Conclusió: Per tot l'exposat es considera que la Resolució de 10 d'agost de 2023 per la qual no s'admet la sol·licitud d'accés a la informació pública està justificada pels motius

exposats en les consideracions anteriors en els termes de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada

En primer lloc, cal destacar, com detallarem a continuació, que la informació sol·licitada –els noms dels delegats sindicals de les principals formacions sindicals del Personal d'Administració i Tècnic Laboral- és clarament informació pública d'acord amb el que s'estableix a l'article 2 de la LTAIPBG, això és "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

En segon lloc, l'òrgan reclamat entra clarament dins l'àmbit d'aplicació subjectiva de l'esmentada Llei (art. 3.1.a). A més cal recordar que la informació pública que pot ser objecte del dret d'accés no només inclou la que ha de ser objecte de publicitat activa, sinó que té un contingut molt més ampli.

En tercer lloc, és precís avançar que aquesta Comissió considera no ajustada a dret la causa d'inadmissió de la sol·licitud d'accés a la informació pública que al·lega la SAFP en la seva Resolució, per la qual no s'admet la sol·licitud d'accés a la informació pública amb codi de tràmit Q06HTPCBK (PRE_2023_EXP_SIP001SOL2_00006753). En aquest sentit, en la resposta a la sol·licitud d'accés a la informació pública, la SAFP explicita el següent "La sol·licitud d'accés a la informació pública presentada no s'ha admès per ser un supòsit recollit com a causa de no admissió de l'article 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, en remissió a l'article 53, en tant que la informació demanada no té la consideració d'informació pública als efectes de l'article 2.b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre. Concorre aquesta causa d'inadmissió atès que la informació sol·licitada en la sol·licitud d'accés a la informació pública fa referència als delegats sindicals, els quals no formen part com a càrrecs de l'administració ni de càrrecs sindicals electes, motiu pel qual no és informació pública que es trobi en poder de l'administració".

Aquesta Comissió vol palesar que admetre aquesta conclusió de la resolució impugnada seria tant com assumir que la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de la Presidència està incomplint manifestament les obligacions que li imposa la normativa sectorial

en matèria de personal al servei de les Administracions Públiques. Concretament estaria incomplint allò que estableix la “Disposició adicional decimoquinta” del Real Decreto Legislativo 5/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público (EBEP) on es regula el Registro de Órganos de Representación del Personal. L'EBEP i la Disposició referida són de plena aplicació a l'Administració de la Generalitat de Catalunya d'acord amb l'article 2 de la mateixa norma i de la seva Disposició Adicional 1a.

Així, en la DA 15a de l'EBEP s'estableix que “Las Administraciones Públicas dispondrán de un Registro de Órganos de Representación del Personal al servicio de las mismas y de sus organismos, agencias, universidades y entidades dependientes en el que serán objeto de inscripción o anotación, al menos, los actos adoptados en su ámbito que afecten a la creación, modificación o supresión de órganos de representación del personal funcionario, estatutario o laboral, la creación modificación o supresión de secciones sindicales, los miembros de dichos órganos y delegados sindicales. Así mismo, serán objeto de anotación los créditos horarios, sus cesiones y liberaciones sindicales que deriven de la aplicación de normas o pactos que afecten a la obligación o al régimen de asistencia al trabajo. La creación de dichos registros se ajustará la normativa vigente en materia de protección de datos de carácter personal”.

El Registre d'Òrgans de Representació del Personal és un instrument per a poder donar compliment, entre d'altres, a l'article, a l'article 40 de l'EBEP que regula, les funcions dels òrgans de representació del personal. Així, l'article 40 resa el següent: “Artículo 40. Funciones y legitimación de los órganos de representación. 1. Las Juntas de Personal y los Delegados de Personal, en su caso, tendrán las siguientes funciones, en sus respectivos ámbitos: a) Recibir información, sobre la política de personal, así como sobre los datos referentes a la evolución de las retribuciones, evolución probable del empleo en el ámbito correspondiente y programas de mejora del rendimiento. b) Emitir informe, a solicitud de la Administración Pública correspondiente, sobre el traslado total o parcial de las instalaciones e implantación o revisión de sus sistemas de organización y métodos de trabajo. c) Ser informados de todas las sanciones impuestas por faltas muy graves. d) Tener conocimiento y ser oídos en el establecimiento de la jornada laboral y horario de trabajo, así como en el régimen de vacaciones y permisos. e) Vigilar el cumplimiento de las normas vigentes en materia de condiciones de trabajo, prevención de riesgos laborales, Seguridad Social y empleo y ejercer, en su caso, las acciones legales oportunas ante los organismos competentes. f) Colaborar con la Administración correspondiente para conseguir el establecimiento de cuantas medidas procuren el mantenimiento e incremento de la productividad. (...)”.

Difícilment l'Administració de la Generalitat podria informar els delegats de personal sobre política de personal, sobre les sancions imposades per faltes greus o cridar-los per ser escoltats en l'establiment de la jornada laboral, per exemple, si no disposés de la informació reclamada i que necessàriament ha de constar en el registre abans esmentat.

Igualment, l'Administració de la Generalitat -si estigués mancada d'aquesta informació- no podria donar compliment a allò disposat a l'article 10 de la Ley Orgánica 11/1985, de 2 de agosto, de Libertad Sindical i a l'article 41 de l'EBEP i tampoc no estaria en disposició de respectar les prohibicions establertes en relació a les "Garantías de la función representativa del personal" i que es refereixen a "1. Los miembros de las Juntas de Personal y los Delegados de Personal, en su caso, como representantes legales de los funcionarios, dispondrán en el ejercicio de su función representativa de las siguientes garantías y derechos: a) El acceso y libre circulación por las dependencias de su unidad electoral, sin que se entorpezca el normal funcionamiento de las correspondientes unidades administrativas, dentro de los horarios habituales de trabajo y con excepción de las zonas que se reserven de conformidad con lo dispuesto en la legislación vigente. b) La distribución libre de las publicaciones que se refieran a cuestiones profesionales y sindicales. c) La audiencia en los expedientes disciplinarios a que pudieran ser sometidos sus miembros durante el tiempo de su mandato y durante el año inmediatamente posterior, sin perjuicio de la audiencia al interesado regulada en el procedimiento sancionador. d) Un crédito de horas mensuales dentro de la jornada de trabajo y retribuidas como de trabajo efectivo (...). No ser trasladados ni sancionados por causas relacionadas con el ejercicio de su mandato representativo, ni durante la vigencia del mismo, ni en el año siguiente a su extinción, exceptuando la extinción que tenga lugar por revocación o dimisión. 2. Los miembros de las Juntas de Personal y los Delegados de Personal no podrán ser discriminados en su formación ni en su promoción económica o profesional por razón del desempeño de su representación".

A més, també estaria incomplint, pel que fa a la disposició addicional quinzena de l'EBEP, allò que s'estableix en el Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un Text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, que introdueix a partir de la l'article 141 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, el següent: "Disposició addicional Vint-i-vuitena. **Registre d'òrgans de representació del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, del seu sector públic i de les universitats públiques catalanes i entitats dependents** 1. Es crea, sota la dependència del departament competent en matèria de funció pública, el Registre d'òrgans de representació del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, del seu sector públic i de les universitats públiques catalanes i entitats dependents. 2. Són objecte d'inscripció o anotació en el Registre a què fa referència l'apartat 1 els actes adoptats per l'Administració de la Generalitat, pel seu sector públic i per les universitats públiques catalanes i entitats dependents que afectin les matèries següents: a) Creació, modificació i supressió d'òrgans de representació del personal funcionari, estatutari o laboral: juntes de personal, delegats de personal, comitès d'empresa i comitès de seguretat i salut. b) Nombre i identitat dels membres dels òrgans esmentats, i també les variacions que s'hi produeixin. (...) 3. La gestió del Registre a què fa

referència l'apartat 1 s'ha d'ajustar al que disposa la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal”.

De fet i en realitat, la mateixa web del Departament de la Presidència facilita informació sobre aquest registre i sobre la seva gestió, essent l'òrgan responsable del tractament de les dades la Direcció General de Funció Pública del Departament de la Presidència (vegeu informació aquí: https://presidencia.gencat.cat/ca/el_departament/proteccio-dades/informacio-detallada-tractaments/llicitat-per-responsables/Registre-dorgans-de-representacio-del-personal-al-servei-de-lAdministracio-de-la-Generalitat-de-Catalunya-del-seu-sector-public-i-de-les-universitats-publicues-catalanes-i-entitats-dependents darrera consulta, 04.10.2023).

Pel que fa a l'informe traslladat a la GAIP en data 4 d'octubre de 2023 i àmpliament reproduït a l'antecedent de fet 7, s'ha d'emfasitzar que, d'una banda, ja no s'al·lega per part de l'òrgan reclamat que la informació demanada no sigui informació pública, com feia la resolució impugnada. Ans al contrari, dona per fet –contradient el posicionament anterior de la SAFP– que allò que es sol·licita és, certament, informació pública. De l'altra, s'al·lega, *ex novo*, que per poder proporcionar-la cal una tasca complexa d'elaboració. El cert però és que la SAFP no aporta en el seu informe cap indicatiu material ni fàctic, ni cap altre argument que reveli una veritable trava o impediment d'especial consideració per a la recopilació i lliurament de les dades o informació sol·licitada. La mera invocació d'aquest límit contingut a l'article 29 de la LTAIPBG no justifica *per se* que realment concorri en un cas concret, i menys en un supòsit com el que ens ocupa, on les dades haurien d'estar perfectament recopilades i agrupades en un únic registre, la gestió del qual, a més, recau en una direcció general, adscrita actualment a la pròpia SAFP.

I és per tot això que és del tot inconcebible i inversemblant, tant des punt de vista jurídic, com des del punt de vista de la gestió pública del personal al servei de l'Administració, que la SAFP no estigui en disposició de poder subministrar la informació sol·licitada per la persona reclamant, entenent que les dades merament identificatives de les persones que ostenten la condició de delegat sindical han de ser facilitades als treballadors de la Generalitat que les sol·licitin, a fi que puguin recavar dels primers l'auxili sindical que considerin. Igualment, les dades merament identificatives de les persones delegades sindicals poden ser comunicades a les persones al servei de la Generalitat de Catalunya que les sol·licitin, ja que voluntàriament s'han prestat a exercir funcions de representació dels treballadors, funcions que difícilment es podrien desenvolupar des de l'anonimat.

Altrament, tant la Taula d'avaluació i accés documental (TAAD) 1004 i 1005 (DOGC 8667) referides als *registres d'òrgans de representació del personal al servei de les administracions públiques* i *òrgans de representació sindical del personal al servei de les administracions públiques* respectivament, estableix com a criteri general l'accés lliure llevat que concorri algun límit que hagi de prevaler. Respecte a la disposició, cal tenir en compte que la TAAD estableix la conservació permanent del registre i l'eliminació de la documentació dels òrgans de

representació si l'administració pública conserva el registre d'òrgans de representació; en cas contrari, aquesta documentació també és de conservació permanent.

En definitiva, en el supòsit que ens ocupa, aquesta Comissió no pot més que reconèixer i emparar el dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant a obtenir la informació sol·licitada.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

L'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

Pel que fa a la gestió de les dades, el referit Decret 76/2020 li dedica el capítol I del títol II. Concretament, l'article 10 estableix un model de govern de les dades, que és l'instrument organitzatiu que determina els criteris i elements que defineixen el govern de les dades de l'Administració de la Generalitat, estableix els criteris, els responsables del seu desplegament, principis i requeriments així com els subjectes obligats. L'article 19 regula l'accés de les persones a les dades i l'apartat 1, diu "els subjectes de l'article 2 d'aquest Decret impulsen, per defecte, l'obertura de totes les dades que estan en el seu poder com a conseqüència de la seva

activitat o de l'exercici de les seves funcions, incloses les que li subministren altres subjectes obligats per qualsevol normativa, i faciliten tots els mecanismes per garantir l'accés de les persones a aquestes dades, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i la de transparència i dret d'accés. Se n'exceptuen les dades la publicitat de les quals resti prohibida d'acord amb l'ordenament jurídic vigent”.

Recentment, s'ha aprovat el Model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic per l'Acord de Govern GOV/158/2023, de 25 de juliol (DOGC 8967) que pretén regular “un dels elements fonamentals de la gestió dels serveis basada en les dades” i “garanteix que podran gestionar-se durant tot el cicle de vida a fi d'obtenir la seguretat, traçabilitat, integritat, confidencialitat, privacitat i disponibilitat d'aquestes dades”. Entre els objectius i eixos (punt 2) d'aquest Model s'estableix garantir l'accés a les dades seguint els estàndards de seguretat i de privacitat (d), determinar les responsabilitats per a una gestió eficaç (e), maximitzar la reutilització (g), entre altres. A més, cal establir una estructura que asseguri la gestió arxivística de les dades i la conservació durant el temps que sigui necessària per a la finalitat per a la qual s'ha generat o incorporat a la gestió documental (punt 5.9).

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, “els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen” i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que “quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el

termini de conservació fixat per als documents a eliminar” i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada ha de formar part de diferents expedients administratius, perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne l'accés.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 d'octubre de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 810/2023, anul·lar la Resolució de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, per la qual no s'admet la sol·licitud d'accés a la informació pública amb codi de tràmit Q06HTPCBK (PRE_2023_EXP_SIP001SOL2_00006753) i declarar el dret

de la persona reclamant a obtenir la informació sol·licitada, és a dir, els noms dels delegats sindicals de les principals formacions sindicals del Personal d'Administració i Tècnic Laboral, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.

2. Requerir a la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de cinc dies.
3. Requerir a la Secretaria d'Administració i Funció Pública del Departament de Presidència a informar la GAIP, dins del termini de cinc dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 810/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.